

آفرینندگی / نوآوری

آفرینندگی / خلاقیت (مهارت بشری) گاه به حالتی در نفس انسان اشاره دارد و :

□ عبارت است از توانش کشف یا خلق ایده یا راهکاری نوین، برای تولید نرم افزار (دانش یا روش) یا سخت افزاری تازه.

لازم است این توانش در فرد خلاق تا حدی شکل و نضج گرفته یا ملکه شده باشد. این نوفهمی، وقتی از ذهن بدر شود و به جامه زبانی یا بنانی درآید، تولید نرم افزار رخ داده است. در هر حال آفرینندگی همواره نرم افزار است.

□ خلاقیت گاه به فرآیندی اشاره دارد که طی آن کشف و خلق رخ می دهد، خلاقیت با این تعریف یک ملکه ایستا و ثبات یافته نیست. بلکه فرآیندی پویا است و دغدغه نظریه پردازان در مورد آن، صرف توضیح این فرآیند می شود.

اما نوآوری، گاه پدیدآوردن و منسجم کردن یک پدیده معنایی در بیرون ذهن یعنی جهان کتاب ها، هر گونه از رسانه ها است. (مانند نگاشتن یا تقریر بیانی یک نظریه نو) و گاه پدید آوردن سازه‌ای سخت است. پس نوآوری گاه از جنس اندیشه است که به طریقی قابل فهم در محیط تخصصی پیرامون، بروز می کند (مثلاً و فرضاً، نظریه فروکاهش انرژی گرمایی و حرکتی به امر واحد؛ وقتی در جامعه علمی خود و یا فراتر از آن مطرح شود. در اینجا نوآوری و خلاقیت هر دو رخ داده است)

به عبارت دیگر، نوآوری ساختن و خلق یک پدیده (حداقل نسخه آزمایشی)

است. پس نوآوری هم نرم افزاری است وقتی تقریر قابل فهم و تازه یک پدیده معنایی باشد و هم سخت افزاری است وقتی پدیده‌ای سخت در پرتو آن تولید شود.